பட்ஜெட் பற்றிக்கூட வருடாவருடம் பேசுகிறோம், டிமாண்ட்ஸ் மீதும் வருடாவருடம் பேசுகிறோம். அதனாலே, அடுத்த வருடம் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாதா? பாவம், ஆதி ஆந்திரர் சமுதாயம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதுபற்றிய டிமாண்ட் முடிந்து போயிற்று. அதிலே பேசியிருக்கிறீர்கள் என்று கருதுகிறேன். (குறுக்கீடு) அதிலே பேசவில்லையென்றால், வேறு எதாவது விதியிலே எடுத்துக் கொள்ள முடியுமா என்று பார்க்கிறேன்.

3. ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம்

மைய சட்ட அமைச்சரிடமிருந்து நீதிபதிகள் மாற்றம் குறித்து வந்துள்ள கடிதம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் ரா. உமாநாத், கு. ரமணி, பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், இரா. கருப்பையா ஆகியோர் அடிஷனல் உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிகளிடம் மாநிலம்விட்டு மாநிலம் மாற்றினால் எந்த மூன்று இடங்களுக்கு என்று விருப்பம் கேட்டும் புதிதாக நியமனம் செய்ய பரிசீலனையில் இருக்கும் நீதிபதிகளிடமும் மேற்சொன்ன இடமாற்றப் பெயர்களை கேட்டும் சேகரித்து அனுப்ப வேண்டும் என்று தமிழக அரசு, மைய சட்ட அமைச்சரால் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளதால் நமது மாநில அரசு அதிகாரம் பாதிக்கப்படும் ஐயப்பாட்டினால், மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டுள்ள பதட்ட நிலை குறித்து விவாதிக்க பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிய என் அனுமதி, கேட்டு, அறிவிப்புக் கொடுத்துள்ளனர். இது எப்படி அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பது குறித்து சுருக்கமாகக் கூறும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத்: அவைத் தலைவர் அவர்களே, சமீபத்தில் நமது முதலமைச்சருக்கு மைய அரசாங்கத்தின் சட்ட அமைச்சர் இடமிருந்து ஒரு கடிதம் வந்துள்ளது. அது உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகள் மாற்றல் சம்பந்தமாக இருந்தாலும் அது நீதித் துறையில் மாநில அரசின் அதிகாரத்தைப் பாதிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இது உயர்நீதி மன்றத்தில் நமது பிரஜைகளுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய நீதியைப் பாதிக்கக் கூடியதாகவும் இருக்கிறது. அக்கடிதப்படி நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு பணிகளைச் செய்யவேண்டும் என்று பணிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அதில் ஒன்று, புதிய நீதிபதிகளாக நியமனம் செய்யப் படுவதற்கான பெயர்கள் மாநில அரசின் பரிசீலனையில் இருந்தால், அவர்களிடம் மாநிலம் விட்டு மாநிலம் மாற்றப்படுவதற்கு அவர்கள் எழுத்து மூலமாக சம்மதத்தை பெற்றுக் கொண்டு, அதை மைய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பவேண்டும்.

இது நம் அதிகாரத்தைப் பாதிக்கிறது என்ற பிரச்சினையாக இருப்பதால் இதை விவாதிக்க வேண்டிய சீரியஸ் பிரச்சினை இருக்கிறது. புதிய நீதிபதிகளை நியமிக்க அரசியல் சட்டம் 217 விதியில் கவர்னரைக் கலக்க வேண்டும் என்றிருக்கிறது. கவர்னர் என்கிறபோது, நம்முடைய கன்ஸ்டிடூஷன்லே மாநில அரசு என்று தான் பொருள். அப்படி இருக்கிறபோது சிறந்த நீதிபதிகளாக இருக்கத் தகுதி படைத்தவர்கள் என் மாநில அரசும், பிரதம நீதிபதியும் கருதக் கூடியவர்கள், மைய அரசின் இந்த சுற்றறிக்கையைக்கொண்டு, அவர்களை அஸ்ஸாம் நாகாலாந்து போன்ற இடங்களுக்கு அனுப்புவார்களோ என்று பயந்து பின் வாங்கக் கூடும்.

ஏற்கெனவே நம்முடைய முன்னாள் பிரதம நீதிபதியாக இருந்த ஜஸ்டிஸ் இஸ்மாயில் அவர்கள் இப்படி மாற்றலுக்கு ஆளாகி, நீதித் துறை ஒரு நல்ல நீதிபதியை இழந்த அனுபவம் இன்னும் நமக்கு இருக்கிறது. இப்படி வந்தால் மற்றவர்களும் இப்படி பயப்படக்கூடும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படித் திறமை மிக்க நீதிபதிகள் நமக்குக் கிடைக்காமல்போக நீதிபதி பதவி கிடைத்தால் போதும் என்று மட்டும் நினைப்பவர்கள், ஆனால் தகுதி குறைந்தவர்கள் நமக்கு நீதிபதிகளாக கிடைப்பார்கள் என்ற நிலைமைதான் ஏற்படும். சுதந்திரத்தை இழந்து, மைய அரசுக்குப் பயந்து நடப்பவர்கள் நீதிபதிகளாக நியமிக்கப் படக்கூடும் என்ற ஒரு ஆபத்து இருக்கிறது. இந்த முறையினால் இப்படி நமது மாநில நியமன அதிகாரத்திற்குமே வேட்டு வைக்கக் கூடிய அந்த சுற்றறிக்கைகளை வெளியிடுவதற்கு முன்னரே மைய அரசு, மாநில அரசை கலந்து கொண்டிருக்கிறார்களா என்று கட்டாயமாக இந்த அவை அறிய விரும்புகிறது. அல்லது மைய அரசின் சர்வாதிகார பாணியிலே உள்ள அந்த சுற்றறிக்கை ஸ்டீம் ரோல் பாணியிலே திணிக்கப்பட்டிருக்கிறதா, என்னதான் உண்மை என்பது அரசாங்கத்திடம் இருந்து தெரியவேண்டிய விஷயமாகும் நியமனத்திற்கு முன் இப்படி எழுதிவாங்க வேண்டும் என்று எந்த விதியில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கான்ஸ்டிடூஷனில் எங்கேனும் இப்படி ஒரு அண்டர்டேக்கிங் forehand வாங்க வேண்டும் என்றும் கிடையாது. ஆகவே இது illegal unconstitutional and most humiliating to would be Judges or sitting Judges. அது சட்டவிரோதமானது அரசியல் சட்டத்துக்குப்புறம்பானது. நீதிபதியாக வரக்கூடியவர்கள் இப்போது இருக்கக்கூடியவர்கள் அவர்களை எல்லாம் அவமானப்படுத்தக்கூடிய விளைவை உண்டாக்கக்கூடிய விஷயம். இதுவரை முதலாளிதான் தொழிலாளர்களிடத்தில் எழுதி வாங்குவது வழக்கம். இப்போது மைய அரசு நீதிபதிகளிடத்திலே அதைப் புகுத்தி இருக்கிறார்கள். ஆகவே மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் 'Master-servant' Employers-Employees) என்ற இம்ப்ளிகேஷன் இதிலே வரக்கூடிய ஆபத்து இருக்கிறது. அதேபோல இன்னும் ஒரு பணியையும் டனித்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு, இப்போது கூடுதல் நீதிபதிகளாகச் செயல்படக் கூடிய ஹைகோர்ட்டு நீதிபதிகள் இருந்தால்,

1981 ஏப்ரல் 24] [திரு. ரா. உமாநாத்]

அவர்கள் நிரந்தரமாக்கப் படவேண்டியவர்களானால், அவர்களை நிரந்தரமாக்குவதற்கு முன் மாநிலம் விட்டு மாநிலம் செல்ல எழுத்து மூலம் சம்மதம் அவர்களிடம் இருந்து பெற்றுத் தர வேண்டும் என்பது முதலமைச்சர் அவர்களுக்குப் பணிக்கப்பட்டிருக்கின்ற இரண்டாவது கட்டளை. அது தற்போது செயல்பட்டு வரும் கூடுதல் நீதிபதிகளைஅச்சுறுத்துவதாக ஆகாதா? அவர்கள் சம்மதம் கொடுத்தால் கூட, மாநிலம் விட்டு டிரான்ஸ்பர் ஆகாமல் இருப்பதற்கு இந்த நீதிபதிகள் மைய அரசின் முழு தயவில் வைக்கப்படக்கூடிய ஒரு நிலைமை உருவாகாதா? நீதிபதிகள் இன்று அனுபவித்து வரும் சிறிதளவு சுதந்திரத்தைக் கூட இது பறிப்பதாகாதா? பல கேஸ்கள்' மாநில அரசின் சரியான நிலைக்கு எதிராக தீர்ப்பு எழுதுவதற்கு ஒரு நிர்ப்பந்தம் என்ற முறை இதிலிருந்து ஏற்படாதா? இதிலே ஒரு வாதம் என்ன சொல்லப்படுகிறது என்று சொன்னால் சட்டத்திலே இருப்பதைத்தான் எழுதி வாங்குகிறார்கள் என்று. சட்டத்திலே இருக்கிறது என்று சொன்னால் அப்புறம் எதற்காக எழுதி வாங்க வேண்டும். t is there in the Constitution. It will t ke its own course. சட்டத்திலே இருக்கிறது என்று சொல்கிறபோது எழுதி வாங்க வேண்டிய அவசியம் இல்லையே.

[முற்பகல் 10·20]

தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் தயவு செய்து சிந்தித்துப்பார்க்க வண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வாதியின் கையில் நீதிபதியை மாற்றம் செய்யும் அதிகாரம் இருந்தால் அப்புறம் தீர்ப்பு எப்படி இருக்கும் என்று நீங்களே யோசியுங்கள். அல்லது பிரதிவாதியின் கையில் நீதிபதியை மாற்றம் செய்கிற அதிகாரம் இருந்தால் தீர்ப்பு எப்படி இருக்கும் என்று யோசித்துப் பாருங்கள். சமீபத்தில் ஒரு ஆய்வின்படி பார்த்தால், கோர்ட்டில் இன்று இருக்கும் பெண்டிங் கேஸ்களில் 60 சதவிகிதம் சென்டிரல் கவர்ன்மென்ட் லிடிகேன்ட்டாக இருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் கேஸ்கள் தான் இருக்கின்றன. அப்படி இருக்கிறபோது, இது அனுமதிக்கப்பட்டால் படிப்படியாக நாம் பிரகடனப்படுத்தாத அவசர நிலைக்கு இழுத்துக்கொண்டு செல்லப் படுகிறோமோ என்கிற ஐயப்பாடு எழுகிறது.

ஆகவே, நான் அறிய விரும்புவது, அந்தச் சுற்றறிக்கை மீது நம்முடைய மாநில அரசு தெரிவித்துள்ள வாதம் என்ன? ஏதாவது ஆட்சேபணை தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? நம்முடைய

முதலமைச்சரோ அல்லது மாநில அரசோ மத்திய அரசுக்கு எழுதியுள்ள கருத்து என்ன? எப்போது எழுதப்பட்டது? மத்திய அரசாங்கம் அது குறித்து மேலும் தெரிவித்துள்ள கருத்து உண்டா? சுற்றறிக்கையின் அடிப்படையில் நீதிபதிகளிடமிருந்து சம்மதம் பெறப்பெற்றுள்ளதா? இங்கேயிருக்கும் நீதிபதிகள் அதற்கு ஏதேனும் தங்களுடைய கருத்துக்களை தெரிவித்துள்ளனரா? சமீபத்தில் இரண்டு புதிய நீதிபதிகள் நியமிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்களே, அவர்களிடமிருந்து நம்முடைய மாநில அரசு சம்மதம் பெற்று இருக்கிறார்களா? இந்த மாதிரியான முக்கியமான விஷயங்களைக் குறித்து விவாதித்து முடிவு எடுக்கவேண்டியிருப்பதால், பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து இது குறித்து விவாதிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. கருப்பையா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நீதித் துறையின் சுதந்திரத்தையும், சுயேச்சைத் தன்மையையும் பாதிப்பதாக உள்ளதோடு மட்டுமல்லாமல், மாநில அரசாங்கத்தின் சுயேச்சைத் தன்மையையும் குறைக்கக்கூடிய வகையில் மத்திய அரசில் இருந்து ஒரு தாக்கீது அனுப்பப்பட்டு இருக்கிறது. அது என்னவென்றால், மாநில முதலமைச்சர்கள் மாநிலத்தில் பணியாற்றுகின்ற நீதிபதிகளிடத்தில் இருந்து மாற்றுதலுக்கான விருப்பச்சான்று—ஒப்புதல் கடிதம் பெற்று மைய அரசுக்கு அனுப்பவேண்டுமென்பதாகும். இது மாநில அரசாங்கங்கள் சுயேச்சையாக செயல்படுகின்ற அதிகாரத்தில் குறுக்கிடும் தன்மையில் அமைந்து இருக்கிறது என்பதை மீண்டும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நீதிபதிகள் மாற்றம் சம்பந்தமாக உச்சநீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியைக் கலந்து கொண்டு மாற்றம் செய்யவேண்டும் என்று இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் 262-வது பிரிவில் இருக்கிறது. இருப்பினும், அந்த மாதிரியான நடவடிக்கைகளைப் புறக்கணித்து விட்டு இன்றைய தினம் நீதித் துறையின் சுதந்திரத்தைப் பறிக்கும் வகையில் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நீதித் துறை என்பது எல்லாவற்றிற்கும் அப்பாற்பட்டதாக, யாருடைய விருப்பு வெறுப்புக்கும் ஆட்படாமல் நடைபெற வேண்டும். அந்த வகையில் நீதித் துறை செயல்படுகிறது என்கிற உணர்வும் மக்கள் மத்தியில் இருக்கவேண்டும். இந்த முறை நீடித்தால், அது ஒரு கட்டுப்பட்ட துறையாக மாறிவிடும். அந்த மாதிரி நிலையில் அந்த உத்தரவுகள் இருக்கின்றன. அதன் விளைவாக நம்முடைய மாநிலத்தின் முதலமைச்சர் அவர்களும் அந்தநீதிபதிகளிடத்தில் சென்று கையெழுத்து வாங்கி அனுப்பவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இந்த மாநிலத்தில் உள்ள வழக்கறிஞர்களும், பொது மக்களும் இதன் விளைவாக ஒரு அச்ச நிலைக்கு ஆட்பட்டு, அதன்காரணமாக அவர்கள் மத்தியில் ஒரு பதட்ட நிலை எழுந்துள்ளது. ஆகவே, இதன் விளைவாக ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலையை முழுமையாக விவாதித்து, முடிவு எடுக்க

வேண்டியிருப்பதால், இந்தப் பொருள் குறித்து விவாதிக்க சபையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, 18—3—1981 ஆம் நாள் மைய சட்ட அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. சிவசங்கர் அவர்களிடமிருந்து நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு நேர்முகக் கடிதம் வந்தது. அதிலே கூடுதல் நீதிபதிகளாக தற்போது இருக்கின்ற நீதிபதிகளிடமிருந்தும் நீதிபதிகளாக நியமிக்க உத்தேசிக்கப் பட்டிருக்கிறவர்களிடமிருந்தும் பாரதத்தின் எந்த ஒரு மாநிலத்திலும் எந்த ஒரு பகுதியிலேயும் சென்று அவர்கள் பணியாற்ற வேண்டுமென்ற இசைவினைப் பெற வேண்டுமென்றும், அப்படி அவர்கள் விருப்பம் தெரிவிக்கின்ற மூன்று மாநிலங்கள் என்ன என்பதை வரிசைப்படி கூற வேண்டும் என்றும், அப்படி இசைவு தெரிவிக்கின்ற மூன்று மாநிலங்களிலேதான் அவர்கள் இறுதியிலே நியமனம் செய்யப்படுவார்கள் என்ற உத்தரவாதம் மைய அரசால் இறுதியில் தரப்படமாட்டாது என்பதையும் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துவிட வேண்டுமென்றும் அரசுக்கு, முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு எழுதியிருந்தார்கள்.

அதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் 5—4—1981-ம் நாளன்று எழுதிய கடிதத்தில் தமிழக அரசினுடைய கொள்கையை, நிலையை மைய அரசுக்குத் தெளிவுப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதிலே ஒன்றாவதாகத் தெரிவித்திருப்பது, மாநில அரசு ஒன்று தனது உயர்நீதி மன்றத்திற்கு நீதிபதிகளை நியமிப்பது தொடர்பாக மட்டுமே பரிந்துரைகள் செய்ய இயலும்; எந்த மாநில அரசும் வெளி மாநில அரசின் பரிந்துரைகளின் பேரில் அந்த மாநிலத்திலிருந்து நீதிபதி ஒருவரை முதன் முதலாக நியமித்துக்கொள்ள ஒப்புக் கொள்ளாது ; இதனை மைய அரசு அறியும் என்றும் ; இரண்டாவதாக உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிகளாக நியமிக்கப்பட உள்ளவர்களிடமிருந்து இசைவுக் கடிதம் பெற்று அனுப்பப்பட்டாலும் முன்னர் கூறிய காரணங்களைக் கொண்டு மற்றொரு உயர்நீதி மன்றத்தில் முதன் முதலாக நீதிபதியாக நியமிக்கப்படுவதற்கு அக்கடிதத்தினை சட்ட ரீதியாகக்கூட பயன்படுத்த இயலாது என்றும் ; முதலில் நியமனம் செய்யப்பட்ட பின்னர் மாற்றம் செய்வதற்கு அத்தகைய இசைவுக் கடிதம் தேவையில்லை என்றும் ; அதற்குக் காரணம் மாற்றம் செய்வது என்றால் அது ஆர்ட்டிக்கிள் 222 அரசியல் சட்டப் பிரிவினுடைய அடிப்படையிலே மாற்றம் செய்வதற்கு ஏற்கெனவே மைய அரசுக்கு, பாரத ஜனாதிபதி அவர்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்றும் ; அடுத்தபடியாக முதன்முதலாக நீதிபதியாக நியமனம் செய்யப்படுவதற்கு அத்தகைய கடிதம் வேண்டுமென்று கேட்டால் அதுவே தகுதி வாய்ந்த சிறந்த வழக்குரைஞர்களும் பணியிலுள்ள திறன் பெற்ற அதிகாரிகளும் நீதிபதிகளாக வருவதற்கு அவர்களிடையே ஊக்க

மின்மையைத் தோற்றுவிப்பதற்குக் காரணமாக அமைந்துவிடும் என்றும்; தங்கள் மாநிலத்தைவிட்டு வெளியே சென்று நீதி பதிகளாகப் பணியாற்றிட இயலாமைக்கு அவர்களுக்குத் தக்க காரணங்கள் இருக்கலாம் என்றும்; இதன் விளைவாக பல்வேறு உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிகள் ஆயங்களுக்கு நியமிக்கப்படுகின்ற நீதிபதிகள் தரம் கூட பாதித்துவிடும் என்றும் எனவே மைய அரசு தன்னுடைய இந்த கொள்கையை மறு ஆய்வு செய்து கை விட்டுவிட வேண்டுமென்றும் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் 5—4—1981-ல் மைய அரசுக்கு தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

எனவே, இந்த விளக்கத்திற்குப் பின் அவையின் இதர அலு வல்களை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு கூட்டுறவு-சட்டத்துறை அமைச்சரின் விளக்கத்திற்குப் பின் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இத்தீர்மானம் குறித்து விவாதிக்கத் தேவையில்லை என்பதால் இதற்கு இசைவு மறுக்கப்பெறுகிறது.

4. கவன ஈர்ப்பு.

(அ) வடாற்காடு, பர்வதமலைப் பிராந்தியத்தில் நடமாடும் கொள்ளைக்கூட்டம் களவாடுவது

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்: தலைவரவர்களே, ''வடாற் காடு மாவட்டம் கலசப்பாக்கம் தொகுதியில் பர்வதமலைப் பகுதி யில் ஒரு கொள்ளைக் கூட்டம் இரவு நேரங்களில் சுற்றுப்புறக் கிராமங்களில் களவாடுவது'' குறித்த அவசரப் பொது முக்கியத் துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு முதலமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர் களே, கலசப்பாக்கம்தொகுதியில், பர்வதமலைப்பகுதியில் கொள் ளைக் கூட்டத்தினர் மறைந்திருக்கவில்லை. அப்பகுதியில் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள குற்றங்கள் நிகழ்ந்ததாக புகார் கூறப்பட்டு கடலாடி காவல் நிலையத்தில் வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட் டுள்ளன:—

(1) சிறுநன்தல் கிராமத்தில் இரவில் வீடு உடைத்து (மொத் தம் ரூ. 1,500 மதிப்புள்ள) பணம் மற்றும் சாமான்கள் திருடப் பட்டதாக வழக்கு ஒன்று கடலாடி காவல் நிலையத்தில் குற்ற எண் 339/80-ல் பதிவு செய்யப்பட்டு, பின்னர் அது கண்டுபிடிக்க முடியாத குற்றம் என முடிக்கப்பட்டது.